ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πολιτική καὶ σχολεῖο

Ποιὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάση τῶν γονέων καὶ τῶν καθηγητῶν

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Εἶναι γενικὴ ἡ διαπίστωση ὅτι τὰ παιδιὰ μεγαλώνουν νωρίς, ὅτι ἔχουν μεγαλύτερη ἀντίληψη, ἀλλὰ καὶ περισσότερες δυνατότητες νὰ μάθουν νωρὶς πράγματα, ποὺ δὲν γνώριζαν στὴν μικρὴ ἡλικία προηγούμενες γενεές.

Ἡ διαπίστωση ἔχει ἐπιπτώσεις σὲ πολλὲς κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις ψυχολογικές, φυσιολογικές κ.λ.π. τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων, ἀλλὰ γενικὰ ἀναγνωρίζεται ὅτι τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο τους ἐνδιαφέρονται τώρα γιὰ τὴν πολιτική, γιὰ τὰ κόμματα γιὰ τοὺς κυβερνῆτες τους καὶ σχηματίζουν γνώμη καὶ κρίση. Μὲ ἄλλα λόγια ὑπάρχουν τώρα προϋποθέσεις γιὰ νὰ πολιτικοποιηθοῦν οἱ μαθητὲς στὸ σχολεῖο. Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ πρόβλημα.

Καὶ εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ παρουσιάζεται στὶς ἀνεπτυγμένες βιομηχανικὲς χῶρες τῆς Εὐρώπης. Πολιτικοὶ παράγοντες παιδαγωγοί, ὀργανισμοί, κλπ., ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἔχει μπεῖ πιὰ στὸ σχολεῖο.

Πρέπει, ὅμως, νὰ ἐνδιαφέρονται οἱ μαθητὲς γιὰ τὴν πολιτική; Ὁ Γάλλος πρώην ὑπουργὸς Παιδείας καὶ ἐκπονητὴς ἑνὸς νέου προγράμματος ἐκπαιδεύσεως, κ. Ρενὲ Ἀμπύ, ὑποστηρίζει:

—Ὑπάρχουν ὡρισμένα περιθώρια γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ τῆς πολιτικῆς στὰ σχολεῖα. Ἡ ἐνημέρωση γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τοὺς θεσμοὺς πρέπει νὰ εἶναι ἄσχετη μὲ μία πολιτικὴ ἐκπαίδευση καὶ οἱ καθηγητὲς δὲν πρέπει νὰ πολιτικολογοῦν. Δὲν ἔχουν τὰ ἀπαραίτητα ὅπλα γι' αὐτὸ καί, ἐπὶ πλέον, δὲν εἶναι ἐξουσιοδοτημένοι νὰ τὸ κάμουν.

Ἡ θέση αὐτὴ τοῦ κ. Ἀμπὺ ἐπικρίθηκε ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς Ἀριστερᾶς στὴν Γαλλία καὶ θεωρήθηκε σὰν μιὰ συντηρητικὴ θέση: ὁ ὅτι τὰ παιδιὰ ἀσπάζονται προοδευτικὲς ἰδέες καὶ ἔτσι ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ κυβερνητικὰ κόμματα καὶ τὴν ἐπίσημη πολιτική.

Ἡ νέα ὑπουργὸς Παιδείας στὴν Γαλλία κυρία Συλβὶ Ντρεϋφοὺς, δὲν θέλησε νὰ πάρει σαφῆ θέση στὸ θέμα αὐτὸ καὶ ἀπέφυγε νὰ «ρίξει λάδι στὴ φωτιά».

Ἀλλὰ ἡ πολιτικὴ ἔχει μπεῖ στὰ σχολεῖα καὶ εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ καὶ διαιρεῖ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς δασκάλους. Ὡρισμένοι δάσκαλοι καὶ καθηγητὲς ἔχουν τὴν γνώμη ὅτι τὰ παιδιὰ εἶναι τόσο φορτωμένα μὲ τὰ μαθήματα καὶ ὅτι ἡ σημερινὴ ζωὴ τὰ ἀπασπᾶ τόσο πολὺ ὥστε δὲν μένουν περιθώρια γιὰ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν πολιτική.

Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πολιτική.

Μπορεῖ νὰ ἔχουν τὶς ἰδέες τους καὶ νὰ τὶς συζητοῦν μεταξύ τους, μπορεῖ κάπου - κάπου νὰ ἀπευθύνονται στὸν δάσκαλο, ἀλλὰ δὲν θέλουν νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν πολιτική.

Εἰδικά, αὐτὴ τὴν στιγμή, ἡ γαλλικὴ νεολαία καὶ ὁ μαθητόκοσμος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χώρα βρίσκεται σὲ προεκλογικὸ πυρετό, δὲν δείχνει διάθεση γιὰ πολιτικὲς συγκεντρώσεις, γιὰ διαδηλώσεις, μὲ σημαῖες καὶ συνθήματα. Ἡ ἐντύπωση ποὺ ἀποκομίζει κανεὶς εἶναι ὅτι οἱ σημερινοὶ νέοι δὲν θέλουν μαχητικὲς διαδηλώσεις στοὺς δρόμους οὔτε καὶ συγκρούσεις.

ΘΕΜΑ.... ΕΠΟΧΗΣ

Φυσικά, ἡ σημερινὴ ἐντύπωση δὲν εἶναι πάγια. Ὁ πολιτικὸς πυρετὸς στὴν Γαλλία ποτὲ δὲν εἶναι σταθερός. Ἄλλοτε ἀνεβαίνει, ἄλλοτε πέφτει. Παρατηρεῖ σχετικὰ ὁ συνεργάτης τῆς συντηρητικῆς «Φίγκαρό» κ. Ζὰκ Νοζαρί: «Τὸ 1968, μὲ τὰ ἐπαναστατικὰ γεγονότα, τὶς μαχητικὲς διαδηλώσεις καὶ τὶς συγκρούσεις στὸν δρόμο, οἱ νέοι τῆς Γαλλίας ἦταν διαφορετικοί. Ἔδειχναν ἕναν ἐνθουσιασμὸ μεγάλο καὶ νόμιζαν ὅτι θὰ διαμορφώσουν τὸ μέλλον τῆς χώρας τους μὲ τὴν μαζικοποίηση τοῦ κινήματός τους. Ἡ τρομοκρατία στοὺς δρόμους καὶ οἱ ἐπιθέσεις τῶν ἐξτρεμιστῶν, ἀπεθάρρυναν τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς νεολαίας.

Ἀργότερα, παρατηρήθηκε πτώση στὴν μαχητικότητα. Οἱ νέοι δὲν ὑπάκουαν ὅλεον σὲ συνθήματα. Αὐτὸ ὀφείλεται ἴσως καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματα ἱκανοποιήθηκαν. Μεγάλες ἀλλαγὲς ἔγιναν στὴν Παιδεία καὶ στὴν κρατικὴ διάρθρωση.

Οἱ σημερινοὶ μαθητὲς εἶναι χωρισμένοι σὲ δύο σχολές. Εἶναι πρῶτα ἐκεῖνοι ποὺ στοέφονται ἐναντίον τῆς πολιτικῆς στὸ σχολεῖο. Τὴν ἄποψή τους ἐκφράζει ὁ μαθητὴς Φιλίπ, ἡλικίας 17 ἐτῶν, ποὺ λέει:

—Δὲν χρειάζεται ἡ πολιτικὴ μέσα στὸ σχολεῖο. Πρέπει νὰ προετοιμασθοῦμε γιὰ τὶς ἐξετάσεις καὶ ὁ χρόνος δὲν περισσεύει.

Τὴν ἀντίθετη ἄποψη ἐκφράζει ὁ συμμαθητής του Ντιντιέ, ἐπίσης 17 ἐτῶν.

—Ἡ πολιτική, μὲ τὴν εὐρύτερη ἔννοια τῆς λέξεως χρειάζεται στὸ σχολεῖο. Πρέπει νὰ ἔχουμε μιὰ γενικὴ γνώση τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας μας καὶ μιὰ πρωτοβουλία γιὰ νὰ συζητᾶμε καὶ νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὰ προβλήματά μας ἀτὸ σχολεῖο. Ὅταν ζητᾶμε μία αἴθουσα γιὰ νὰ συζητήσουμε σοβαρὰ προβλήματα δὲν μᾶς τὴν δίνουν. Ὅταν ζητᾶμε μιὰ αἴθουσα γιὰ νὰ παίξουμε μπρίτζ, τὴν ἔχουμε ἀμέσως.

Μ/V ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

Ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡΩΝ δι' ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ καθημερινῶς καὶ ὥρα 13.00'

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

Α)ΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ

ΟΘΩΝΟΣ—ΑΜΑΛΙΑΣ 12

ΤΗΛ. 277-676, 277-776 καὶ 271-038

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ

ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"

4.000 ΤΟΝΝΩΝ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ὥρα 9.30 μ.μ. Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον

Πληροφορίαι — εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων. 10% ΕΚΠΤΩΣΗ εἰς εἰσιτήρια ἀ-λέ-ρετοὺρ

Δεχόμεθα ἐπιβάτας καὶ αὐτοκίνητα διὰ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ

Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

ΠΑΤΡΑ-ΑΓΚΩΝΑ

KARAGEORGIS LINES

ΤΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ ΦΕΡΡΥ — ΜΠΩΤ

F)B MEDITERRANNEAN SEA

ΕΚΑΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑν 10ην ΕΣΠΕΡΙΝΗΝ

ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗν 2αν ΠΡΩΙΝΗΝ

ΑΠΟ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕΙΩΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 1370

★

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Π. Α. ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ Ο. Ε.

ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 32

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

277-204, 274-554, 270-994, 222-488

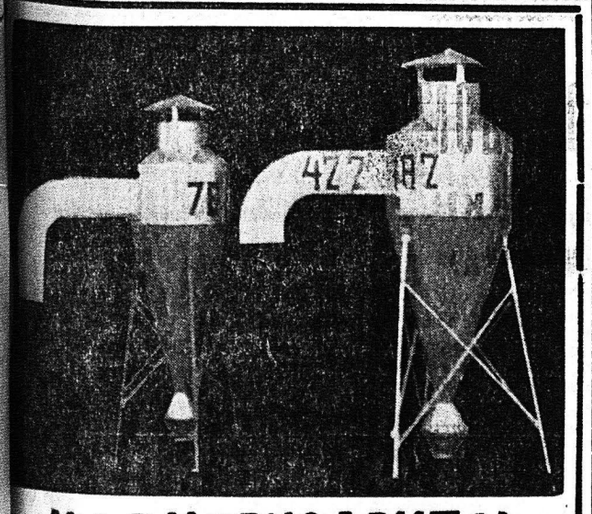

ΚΑΠΝΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

ΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 71

ΤΗΛΕΦ. 422-482 ΚΑΙ 424-006

ΕΥΧΕΤΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

ΣΤΙΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Χρονολογοῦνται ἀρχαῖα εὑρήματα μὲ νέα μέθοδο

ΜΕΧΡΙΣ 100.000 ΕΤΩΝ

ΡΟΤΣΕΣΤΕΡ. Ἐπιστήμονες τοῦ Πανεπιστημίου Ρότσεστερ λέγουν ὅτι ἐδοκίμασαν μὲ ἐπιτυχίαν μίαν νέαν τεχνικὴν χρονολογήσεως ἀντικειμένων διὰ ραδιενεργοῦ ἄνθρακος — 14, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἐρευνητὰς νὰ διαγιγνώσκουν τὴν ἡλικίαν ἀντικειμένων μέχρις 100 000 ἐτῶν.

Διὰ τῆς νέας μεθόδου ἡ χρονολόγησις γίνεται εἰς κλάσμα τοῦ χρόνου, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται διὰ τῆς συνήθους μεθόδου χρονολογήσεως διὰ τοῦ ραδιενεργοῦ ἄνδρακος—14, ἀπαιτεῖ δὲ ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ δοκιμαζομένου ὑλικοῦ.

Τοῦτο ἀνεκοίνωσεν ὁ καθ. Χάρρυ Γκόουβ, διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου Ἐρευνῶν Πυρηνικῆς Δομῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ρότσεστερ. Ὁ καθηγητὴς προσέθεσεν, ὅτι ἡ νέα μέθοδος ἐπιτρέπει τὴν χρονολόγησιν ἀντικειμένων ἡλικίας 70.000 ἢ καὶ 100.000 ἐτῶν, ἀντὶ τῶν 40.000 ἐτῶν τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει ἡ χρονολόγησις διὰ τοῦ ραδιενεργοῦ ἀνθρακος—14.

Ἡ ὀμελὴς ὁμὰς ἐρευνῶν τοῦ Γκόουβ ἐδοκίμασε τέσσαρα δείγματα, τὰ ὁποῖα προηγουμένως εἶχον χρονολογηθῆ διὰ τῶν συμβατικῶν μεθόδων. Τὰ ἀποτελέσματα ἔδειξαν μικρὰς οὐσιαστικὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων τεχνικῶν.

Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸν Τύπον, ὁ Γκόουβ εἶπεν ὅτι ἀρκεῖται δεκάδες ἐργαστηρίων ἀνὰ τὸν κόσμον τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἐπιταχυτῆρας τοῦ τύπου Τάντεμ Βὰν ντέ Γκράαφ εἶναι εἰς θέσιν νὰ χρονολογοῦν καὶ αὐτὰ ἀντικείμενα διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ κάμουν ὡρισμένας προσαρμογὰς εἰς τὰ μηχανήματά των.

Ἡ μέθοδος τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ρότσεστερ ἀπαιτεῖ μόλις μερικὰ χιλιοστὰ τοῦ γραμμαρίου τοῦ πρὸς χρονολόγησιν δείγματος, ἐνῶ ἡ παλαιὰ μέθοδος ἀπήτει ἀρκετὰ γραμμάρια.

«Τὸ γεγονὸς τοῦτο διανοίγει τεραστίας δυνατότητας χρονολογήσεως. Διότι ὑπάρχουν χιλιάδες ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ χρονολογηθοῦν ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ χρονολόγησις ἦτο ἕως τώρα ἀδύνατος διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ὑπῆρχαν ἀρκετὰ μεγάλα δείγματά των», ἐδήλωσεν ὁ Γκόουβ.

Ἓν παράδειγμα ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου, εἶπεν, εἶναι τὰ πολύτιμα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χρονολογοῦνται διὰ τῆς συμβατικῆς μεθόδου τοῦ ραδιενεργοῦ ἄνθρακος—14 ἡ ὁποία, ὅμως, ἐνίοτε ἐπιτρέπει μόνον τὸν κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας των. Μία ἄλλη πιθανὴ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου θὰ ἦτο ἡ ἀνεύρεσις ἀσφαλῶν χώρων πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν καταλοίπων τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀσφαλοῦς φυλάξεως εἰς ἀπολύτους στεγανοὺς χώρους τῶν καταλοίπων αὐτῶν τὰ ὁποῖα, ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ ὕδωρ, τὸ καλλιεργημένον ἔδαφος ἢ τὸν ἀέρα, εἶναι δυνατὸν νὰ μολύνουν τὸ περιβάλλον μὲ θανατηφόρον ραδιενέργειαν, εἶναι τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναγκῶν.

«Ἐάν», εἶπενὸ Γκόουβ, «ἡ ἀκριβὴς χρονολόγησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδείξῃ ὅ,τι π.χ. τὸ ὕδωρ τοῦ ὀρυχείου μιᾶς περιοχῆς δὲν ἀναμιγνύεται μὲ τὸ ὕδωρ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους της καὶ τοῦτο εἶναι δυνατὸν ἐὰν ἀποδειχθῆ, π.χ. ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦ ὀρυχείου εἶναι ἡλικίας 30.000 ἐτῶν, ἢ καὶ παλαιότερον, τοῦτο θὰ σημαίνη ὅτι τὸ ὀρυχεῖον αὐτὸ εἶναι ἀσφαλὴς χῶρος πρὸς ἐναποθήκευσιν τοῦ ὑλικοῦ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων».

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ — ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Συμμετέχουν:

ΡΙΑ ΔΕΛΟΥΤΣΗ - ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΛΟΙΟΣ

ΒΑΣΙΑ ΚΩΣΤΑ

καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἠθοποιοὶ

στὴν ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΕΡ—ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΝΕΣ

Χορευτικὸ

ΣΟΦΙΑΛΗΣ - ΡΟΔΟΠΗ

ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΩΡΑ 8 — ΒΡΑΔΥ 10.15

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Ζήτησε τὴν εὐθανασία διότι ἔπασχε ἀπὸ λευχαιμία καὶ ἡ μητέρα του δὲν ἀρνήθηκε

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ 7 ΕΤΩΝ

ΣΑΝΤΑ ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ. Ὁ ἑπτάχρονος Ἐντουάρντο Ντὲ Μούρα Κάστρο, ποὺ ἔπασχε ἀπὸ λευχαιμία, ζήτησε νὰ τοῦ ἀποσυνδέσουν τὰ μηχανήματα ποὺ τὸν κρατοῦσαν στὴ Ζωὴ καὶ μαγνητοφώνησε ἕνα ἐλπιδοφόρο μήνυμα πρὸς ὅλους, ὅσους ἀντιμετωπίζουν τὸν θάνατο.

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα, ὁ μικρὸς Ἐντουάρντο Ζήτησε ἀπὸ τὴν μητέρα του νὰ τοῦ ἀποσυνδέσει τὴν συσκευὴ ὀξυγόνου, ποὺ τὸν κρατοῦσε στὴ ζωή.

«Μητέρα», εἶπε «βγάλε τὴν συσκευὴ ὀξυγόνου, δὲν τὴν χρειάζομαι πιά», ἀποκάλυψε προχθὲς ἡ μητέρα του, Μπάρμπαρα Ντὲ Μούρα Κάστρο, καὶ συνέχισε: «Τὴν ἔβγαλα. Κράτησε τὸ χέρι μου, καὶ ἐνῶ ἕνα πλατὺ χαμόγελο φώτιζε τὸ πρόσωπό του, μοῦ εἶπε: «Ἦταν καιρός». Καὶ ἐξέψυχησε.....

Ὁ μικρὸς Ἐντουάρντο πέθανε στὶς 10 Ἰανουαρίου ἀφοῦ προηγουμένως τακτοποίησε τὶς λεπτομέρειες γύρω ἀπὸ τὴν κηδεία του καὶ τὸν τόπο ταφῆς του.

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΑΓΟΡΙ

Γιὸς τοῦ Βραζιλιάνου διπλωμάτη δρ. Κλαούντιο Ντὲ Μούρα Κάστρο, ὁ Ἐντουάρντο ζοῦσε μὲ τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἐτεροθαλῆ ἀδελφή του στὴν Σάντα Μπάρμπαρα, τῆς Καλιφόρνιας. Στὴν διάρκεια τῆς σύντομης ζωῆς του, εἶχε καταπληξει τὸ περιβάλλον του μὲ τὶς πράξεις καὶ τὰ λόγια του.

Ὅταν ὁ Ἐντουάρντο ἦταν τριάμισυ χρονῶν, προσχώρησε σὲ μιὰ τοπικὴ ὁμάδα, ποὺ ἀκολουθοῦσε τὰ διδάγματα τῆς ἀρχαίας ἀνατολικῆς θρησκείας Βεντάντα. Ὁ Σουάμι τῆς ὁμάδας, πίστευε ὅτι ὁ μικρὸς Ἐντουάρντο ἦταν ἡ ἐνσάρκωση ἑνὸς ἁγίου.

«Δὲν ἦταν ἕνα συνηθισμένο ἀγοράκι.... Εἶχε συνειδητοποιήσει ἀπόλυτα τοὺς πόνους του, εἶχε συνειδητοποιήσει ἀπάλυτα τὸν Θεὸ» εἶπε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδας. «Δὲν ξέρω πῶς μπλέχτηκε μ' αὐτὴ τὴν ὁμάδα» εἶπε ἡ μητέρα του, προσθέτοντας ὅτι ἡ πίστη τοῦ γιοῦ της στὴν μετεμψύχωση, ἔκανε καὶ τὴν ἴδια νὰ πιστεύει σ' αὐτήν.

Ὁ προσυλητισμὸς τοῦ μικροῦ Ἐντουάρντο στὴ θρησκεία Βεντάνα, τὸν ἔκανε νὰ πιστέψει ὅτι ὁ θάνατος μοιάζει μὲ ἕνα πέρασμα σ' ἕναν ἄλλο γαλαξία, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος στὴν μαγνητοφωνημένη ταινία ποὺ ἄφησε πίσω του.

Τὸ μήνυμα τοῦ Ἐντουάρντο Ντὲ Μούρα Κάστρο μαγνητοφώνησε ἡ Κὶμ Ντάουνυ, ποὺ ἐργάζεται ἐθελοντικὰ γιὰ τὴν ὀρνίνωση «Χόσπις» μία ὁμάδα ποὺ συμπαραστέκεται στοὺς ἑτοιμοθάνατους καὶ στὶς οἰκογένειές τους.

ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ

Ὅταν ἡ Κὶμ Ντάουνυ ρώτησε τὸν Ἐντουάρντο, γιατὶ ἤθελε νὰ πεθάνει, ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Ἐπειδὴ εἶμαι πολὺ ἄρρωστος. Ὅταν πεθάνει κανεὶς καὶ γίνει πνεῦμα στὸν Οὐρανό, δὲν ὑποφέρει πιὰ ἀπὸ τοὺς πόνους. Καὶ μερικὲς φορές, ὅταν θέλει, μπορεῖ νὰ ἐπιστρέψει σ' αὐτὴ τὴ ζωή, ὄχι ὅμως μέσα στὸ ἴδιο του τὸ σῶμα». «Ἂν δὲν ἀγκιστρωθεῖ ἀπὸ τὰ σωσμένα σου καὶ ἂν ἀφήσεις ἐλεύθερο τὸν ἑαυτό σου, τὸ πέρασμα στὸν θάνατο δὲν εἶναι τόσο ὀδυνηρό» εἶπε ὁ Ἐντουάρντο στὸ μαγνητοφωνημένο μήνυμά του.

Πρὶν δύο περίπου χρόνια, ἡ μητέρα τοῦ Ἐντουάρντο τὸν ἔβαλε σ' ἕνα νοσοκομεῖο παίδων ὅπου οἱ γιατροὶ προσπάθησαν ἀπεγνωσμένα νὰ τὸν κρατήσουν στὴ Ζωή, μὲ φάρμακα καὶ συσκευές.

«Οἱ γιατροὶ θέλουν μὲ κάθε τρόπο νὰ σώσουν τοὺς ἀσθενεῖς. Δοκιμάζουν τὰ πάντα, γιὰ νὰ τοὺς θεραπεύσουν.... Δὲν νοιώθω καλὰ καὶ εἶμαι πολὺ ἄρρωστος γιὰ νὰ ἐξακολουθήσω νὰ ζῶ», εἶπε ὁ μικρὸς Ἐντουάρντο στὴν Κὶμ Ντάουνυ.

«Γιὰ μένα ἦταν προνόμιο καὶ τιμὴ νὰ κάνω αὐτὸ ποὺ μοῦ ζήτησε ὁ γιός μου. Ἐλπίζω νὰ βοηθήσει τοὺς γονεῖς ποὺ ἀντιμετωπίζουν παρόμοιες καταστάσεις νὰ συζητήσουν τὸ θέμα μὲ τὰ παιδιὰ τους καὶ τοὺς γιατρούς.

»Αὐτὸ ποὺ ἔκανε ἔδωσε ὀξεία στὴ σύντομη ζωή του», δήλωσε ἡ Μπάρμπαρα Ντὲ Μούρα Κάστρο. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παρηγοριά της γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ παιδιοῦ της....

Τὰ φαντάσματα στὴν Ἀγγλία ζοῦν καὶ "λαϊκοποιοῦνται,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ φαντάσματα δὲν ἐμφανίζονται πλέον ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ μέγαρα, τοὺς πύργους ἢ τὰς ἐπαύλεις τῶν ἀριστοκρατῶν. Τώρα, συχνάζουν καὶ εἰς τὰς ταπεινωτέρας κατοικίας τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μικροαστῶν.

Εἰς αὐτὸ τὸ συμπέρασμα ἔχει καταλήξει ὁ Πήτερ Μός, Βρεταννὸς συγγραφεὺς καὶ ἱστορικὸς, ὁ ὁποῖος διενήργησεν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ θέματος εἰς ὁλόκληρον τὴν Βρεταννίαν. Ὁ Μὸς λέλει ἀκόμη ὅτι τὸ ἓν τρίτον τῶν φαντασμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὸν αἰῶνα μας, ἔδρασαν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Τὸ σύγχρονον φάντασμα, λέγει ὁ Μός, εἶναι τολμηρότερον ἀπὸ τὰ «κλασσικά», ὡς τὰ ὀνομάζει φαντάσματα, τὰ ὁποῖα δὲν κατεδέχοντο νὰ ἐμφανίζωνται εἰμὴ εἰς τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπαύλεις τῶν «μεγάλων», πάντοτε δέ, κατὰ τὴν νύκτα.

Πόσον διαδεδομένη εἶναι ἡ πίστις εἰς τὰ φαντάσματα;

«Ἡ πίστις εἰς τὸ ὑπερφυσικὸν καὶ ἡ ἀναζήτησίς του οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἰσχυροτέρα ἀπὸ ὅσον εἶναι εἰς τὴν σημερινὴν κοινωνίαν», λέγει ὁ Μός. «Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σημερινὸν φάντασμα εἶναι δυνατὸν νὰ θεαθῆ εἰς ἓν διαμέρισμα λαϊκῆς πολυκατοικίας, ἢ εἰς ἓν σχολεῖον καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς πατρογονικοὺς πύργους, ἢ τὸ γεγονὸς ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἐμφάνισιν ζωντανοῦ ἀνθρώπου ἀντὶ τῆς σκιερᾶς ἀορίστου ἐμφανίσεως, δὲν τὸ κάμνουν ὀλιγώτερον μυστηριῶδες, ἁπλῶς, τὸ ἐκσυγχρονίζουν».

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Ὁ Μὸς ἐκθέτει τὰ συμπεράσματά του εἰς ἓν βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη προσφάτως εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Φαντάσματα ἀνὰ τὴν Βρεταννίαν». Ὁ Μὸς ὁ ὁποῖος εἶναι συγγραφεὺς 20 βιβλίων, λέγει εἰς τὸν πρόλογόν του πῶς, ἐνθαρρυνθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου του, ἤρχισε τὴν ἔρευνάν του διὰ τὰ σύγχρονα φαντάσματα.

Τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἦτο ἂν οἱ ἄνθρωποι, σήμερον βλέπουν φαντάσματα καί ἂν ναί, ποῦ τὰ βλέπουν καὶ πῶς εἶναι; Ἐδημοσίευσεν ἀγγελίας μὲ τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ εἰς διαφόρους τοπικὰς ἐφημερίδας, ζητῶν ἀπὸ ὅσους εἶχον προσφάτους ἐμπειρίας, νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μαζί του. Ὁ Μὸς κατεκλύσθη ἀπὸ ἀπαντήσεις.

«Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀπήντησαν» γράφει, «ἀνῆκαν εἰς ὅλας τὰς ὁμάδας τῆς ἡλικίας καὶ εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ σημεῖα τῆς Ἀγγλίας. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τοὺς τρεῖς ἐπιστολογράφους οἱ δύο ἦσαν γυναῖκες ὀφείλεται, ἀσφαλῶς, εἰς τὸ ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν οἰκογενειῶν, ὁ ἐπιστολογράφος εἶναι ἡ σύζυγος.

Ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον συνέλεξεν, ὁ Μὸς ἐπέλεξεν 60 περιπτώσεις, τὰς ὁποίας ἐκθέτει ἀναλυτικῶς εἰς τὸ βιβλίον του. Λέγει ὅτι ἐλάχισται ἐξ αὐτῶν εἶναι τελείως πρωτότυποι καὶ δὲν ἔχουν δημοσιευθῆ. Εἶναι περιστατικὰ τὰ ὁποῖα συνέβησαν εἰς οἰκίας ἐργατῶν ἢ μικροαστῶν, εἰς σχολεῖα, εἰς ἐργοστάσια καὶ εἰς δρόμους ὅπου εἶχον συμβῆ τροχαῖα δυστυχήματα. Ὁ πλέον περίεργος χῶρος ὅπου ἔχουν ἐμφανισθῆ φαντάσματα εἶναι τὸ ἀπὸ χωρητήριον ἑνὸς σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Ἀκόμη περισσότερον περίεργον εἶναι, ὅτι τὸ φάντασμα τὴν ὁποίαν ἐφόρουν οἱ πολῖται πρὸ 400 ἐτῶν. Ποῖος ξεύρει διατὶ ἦλθεν ἀπὸ τὸ παρελθὸν εἰς τὸ παρόν;

Δύο ἄνδρες ὡρκίσθησαν ὅτι τὸ εἶδαν τῷ 1974, ἐδήλωσαν δὲ ὅτι ἐφόρει «ἕνα πλατύγυρον πῖλον, μεγάλον λευκὸν λαιμοδέτην καὶ σκοῦρα ἐνδύματα, ἀπὸ παλαιὸν σκληρὸν ὕφασμα».

ΑΠΑΘΗΣ ΣΤΑΣΙΣ

Τὸ βιβλίον τοῦ Μὸς εἶναι πλήρες λεπτομερειῶν αὐτοῦ τοῦ εἴδους, τοῦτο δὲ καθιστᾶ πειστικωτέρας τὰς ἱστορίας. Τὰ φαντάσματά του εἶναι ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ πάσης ἡλικίας, ὡρισμένα εὐγενῆ, ἄλλα ἀπαθῆ καὶ ὀλίγα μόνον «κακά».

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰ φαντάσματα εἶναι ἀπαθῆ», λέγει ὁ Μός. Ἐμφανίζονται περιπλανώμενα, ὡς νὰ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐμφανισθοῦν, εἴτε ὑπάρχουν θεαταὶ εἴτε ὄχι».

«Ἡ ἔρευνα», γράφει εἰς τὸν πρόλογόν του ὁ Μὸς, διαψεύδει τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ πίστις εἰς τὰ φαντάσματα καὶ ἡ θέασίς των εἶναι προνόμιον ἀτόμων ψυχικῶς ἀνωμάλων ἢ ἀμορφώτων. Ἀντιθέτως, κατέδειξεν ὅτι ἄτομα ψυχικῶς ὑγιᾶ, μορφωμένα καὶ λογικά, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν τὴν ἐμπειρίαν αὐτήν».

ΕΚΠΟΙΗΣ